

Å HERRE, BARE ÉN GANG TIL

 God formiddag, venner, eller god ettermiddag. Jeg ødela klokken min, jeg vet ikke hva klokken er. [En broder sier: “Fremdeles formiddag, broder.”—Red.] Fremdeles formiddag, er det? Ja vel.

² Dessuten lever vi i Evigheten. Vi har ingen tid. Tidsbegrensningene stoppet da Jesus Kristus ga meg Sitt Liv på innsiden av meg til å leve ved, derfor er vi Evige skapninger akkurat nå, som sitter sammen i Himmelske steder i Kristus Jesus. Hvilken tid!

³ Dette er bare min andre dag her sammen med dere, men, du store, det er som kald sirup om morgenen, den er så tykk og vidunderlig. Jeg har aldri gledet meg mer i noe annet møte. Og jeg ser meg rundt om kvelden, det er så folksomt at jeg ikke kan snakke med noen, men i dag kan jeg komme meg rundt. Jeg hadde privilegiet av å håndhilse på denne fine gruppen forkynnere i denne gruppen her.

⁴ Jeg husker en gammel mann som pleide å komme til menigheten vår, som het John Ryan. Eldste Ryan, kalte de ham. Han var fra Dowagiac, Michigan. Og han pleide å forkynne litt, og så løp han tilbake og håndhilste på meg. Og så forkynnte han litt og løp tilbake og håndhilste på meg. Jeg sa: “Broder Ryan, jeg—jeg setter pris på det, men jeg—jeg skjønner ikke hvorfor du gjør det.”

⁵ Han sa: “Når batteriet blir lavt, trenger jeg å få ladet det, så jeg ble nettopp helt fulladet.”

⁶ Jeg så nettopp en—en metodistforkynner oppe fra området mitt, som nylig fikk Den Hellige Ånd, og jeg døpte ham. Sitter her borte til venstre for meg, broder Junior Jackson. Jeg så ham håndhilse på den måten, minte meg liksom litt om broder Ryan. Hvor mange tror at metodistene ikke kan få Den Hellige Ånd? Dere tar feil. Reis deg opp, broder Junior Jackson, ham og hans nydelige kone der. De er nede fra Indiana der, en metodistforkynner.

⁷ Hvor er Willard Collins? Er han i bygningen denne formiddagen? Hvor er du, broder Willard? Jeg trodde han var her i nærheten. En annen metodistforkynner som står her borte, hvis du ikke tror at metodister kan få Den Hellige Ånd og bli døpt på nytt. Reis deg opp, broder Collins. Der er en til. Broderen gikk på Asbury College i Wilmore, Kentucky, har en fin metodistbakgrunn.

⁸ Det er noen flere folk sammen med meg her, som har—som har kommet ned. Jeg hørte dem si “amen”, og jeg vet at de er

her, men jeg kan ikke se dem. Broder—broder Fred Sothmann fra tabernaklet i Jeffersonville. Fred, er du og broder Tom her? Jeg tror jeg hører ham si: “Her.” Her borte i hjørnet, ja.

⁹ Vi er veldig glade for å introdusere disse menn. Jeg ser ikke akkurat nå, det er kanskje flere her som jeg ikke kjenner. Jeg tror broder Jack Moore akkurat ble ferdig med å tale. Og—og disse er fine menn, og vi elsker dem.

¹⁰ Og det har vært så fantastisk å være her. Jeg sa til vår kone, min kone, jeg sa: “Du, du skulle ha kommet ned til dette møtet.” Vi tror på et fint, gammeldags pinsemøte. Vi tror at der friheten i Guds Ånd er, at alle ulike slag av denominasjoner kan komme sammen og sitte sammen på Himmelske steder, som en menighet. Våre ulikheter spiller ingen rolle der, når vi er i Kristus, er vi under Blodet og i fellesskapet av Hans kjærlighet.

¹¹ Og jeg ønsker å si dette til denne gruppen av forkynnere. Jeg—jeg kom inn i pinsebevegelsen fra misjonærbaptistene, og jeg har beundret pinsebevegelsen. De er mitt folk. Jeg elsker dem. Hvis jeg trodde det var noen menighet som hadde mer rett enn den, ville jeg være i den andre menigheten. Men jeg er hos pinsevennene, fordi jeg tror at det er det nærmeste Skriften jeg ser. Hvis jeg visste om noe annet, ville jeg vært sammen med dem; og så, ikke for å ringeakte noen annen tro, ikke i det hele tatt. Men grunnen til at jeg tenker på pinsebevegelsen, fordi det er nærmere det jeg mener er Bibelsk enn noe annet jeg kjenner til.

¹² Og det er én framtrødende ting på dette stevnet, som jeg har lagt merke til, det er kvinner med rene ansikter; ikke noe av den manikyren, vet dere, eller hva enn de kaller de greiene. Jeg liker ikke det. Det passer seg ikke for kristne. Hm—hmh. Det er riktig. Jeg—jeg liker det. Jeg er av den gammeldage skolen som liker renhet, ser dere. Jeg liker å se kvinner . . . Dere vet, jeg mener ikke . . .

¹³ Dette er ikke stedet for å si noe, vitser og vanhellige ting, så og si. Men jeg sier ikke dette med den hensikten. Dette er ikke stedet for det.

¹⁴ Forresten, når fikk dere denne? Denne kommer fra tabernaklet mitt, ser det ut som. Det gjør den virkelig. Er det riktig, menighet? Ser ikke det ut som den gamle prekestolen? Vel, jeg tror det samme gamle Budskapet som vi forkynner der går ut fra den, i alle fall.

¹⁵ Så du vet, det er bare én kvinne i Bibelen som noen gang sminket ansiktet sitt. Og hun sminket ikke ansiktet for å møte Gud. Hun sminket ansiktet for å møte mennesker. Det er riktig. Vet du hva Gud gjorde for henne? Ga henne som mat til hundene. Så når du ser en kvinne som har på seg sminke, sier du bare: “God morgen, fru Hunde-Mat.” Det er nøyaktig hva det er. Det er fryktelig, ikke sant? Men det er det Gud mener om det. Hun blir bare vanlig hundemat for ville hunder. Det er omtrent det

hun er. Noen av disse ville ulvene som går rundt og plystrer, vet dere; det de kaller ulveplystring, vet dere. Det er det det er, bare hundemat igjen.

¹⁶ Jeg er takknemlig for dere kvinner. Gud gi nåden til å bevare dere nær korset, kom dere bort fra disse jordiske tingene. Når alt kommer til alt, er vi på vei mot Herligheten. Vi er borgere av et annet Rike.

¹⁷ For lenge siden . . . Jeg kikket nettopp utover forsamlingen for å se om jeg kunne se noen av folket, og det er noen av våre fargede venner, negerne. Dere vet, for lenge siden her nede i Sør, pleide de å gjøre dem til slaver. Vel, jeg er en sørstatsmann. Og det er én ting jeg ønsker å si om dem, jeg skulle ønske jeg kunne prate med Martin Luther King. Den mannen, som er en kristen, vet ikke at han leder folket sitt rett inn i en dødsfelle, der millioner av dem vil bli drept. Skjønner? Han tar feil.

¹⁸ Jeg elsker mine brødre, mine fargede brødre. Jeg ville ikke vært i Afrika og rundt og forkynt for dem, hvis jeg ikke elsket dem. De er Guds folk, akkurat som vi er. Men jeg tror ikke at . . . Den mannen, under dette, kommer bare til å føre til at mange, mange, mange flere av dem blir drept. Så vil det starte en revolusjon igjen, som aldri vil bringe folk ut igjen. Så de er ikke slaver. De har like mye frihet som alle andre. De, hvis de var slaver, ville jeg være på den siden. Men de er ikke slaver.

¹⁹ Det er bare fordi de ønsker å gå på skolen. De har skoler. La dem gå på skole. Det er riktig.

²⁰ Det var, husker den gamle, fargede broderen som reiste seg den formiddagen under opprøret. Han spurte militsen om han kunne tale. Han sa: “Jeg har aldri skammet meg over å være en svart mann. Min Skaper skapte meg en svart mann. Men denne formiddagen skammer jeg meg over hvordan vi oppfører oss. Hva gjør disse menneskene mot oss? Bare vært gode mot oss.”

²¹ “Den hvite kvinne”, en reiste seg og sa, “jeg vil ikke at mine barn skal bli undervist av en hvit kvinne”, sa, “fordi de . . . hun viser ikke interesse, interesserer seg ikke for mine barn som en farget kvinne av min egen avstamning ville gjort.” Sa: “Der, se på skolene våre. De har svømmebasseng. De har bedre skoler og alt mulig. Hvorfor ønsker vi å gå på skolene deres?” Det er riktig.

²² Jeg tror Gud er en Gud av—av, vel, jeg vil si Han er variasjonens Gud. Han skaper store fjell og små fjell. Han skaper ørkener. Han skaper skoger. Han skaper hvite mennesker, svarte mennesker, røde mennesker. Vi bør ikke krysse dette. Det blir en hybrid. Og alt som er hybrid kan ikke reprodusere seg selv. Du ødelegger menneskeslekten. Det er noen ting ved en farget mann som en hvit mann ikke har, visse egenskaper. En hvit mann er alltid engstelig og bekymret; en farget mann er fornøyd med den tilstanden han er i, så de trenger ikke de tingene.

23 Men tilbake i slavetiden solgte de slaver, mennesker, som på en auksjon, som de ville gjort med en bruktbil. Det kom en kjøper gjennom landet, og han kjøpte dem opp og solgte dem videre og tjente penger på dem, akkurat som man ville gjort med en bruktbil eller noe.

24 Var aldri Guds program! Gud skapte mennesket; mennesket skapte slaver. Den ene skal ikke herske over den andre. Vi skal leve sammen i enhet og fred.

25 Og denne mannen kom til en gammel plantasje. Han—han ønsker. “Hvor mange slaver har du?”

Sa: “Et hundre eller flere.”

26 Han studerte dem nøye, og han la tilfeldigvis merke til at det var én slave iblant de menneskene . . .

27 Slavene var triste. Afrikas Boere hadde fanget slavene, ført dem over hit å tatt og solgt dem. Og de visste at de aldri ville komme tilbake til hjemlandet. De visste at de var her for resten av sitt liv. De ville aldri se barna sine igjen. De ville aldri se pappa og mamma. De var her for alltid, og de var triste. Og de måtte til og med ha pisker og piske dem, for å få dem til å jobbe. Og derfor måtte de få dem til å jobbe, fordi de ikke ville jobbe. De var bare fullstendig nedbrutt.

28 Denne slavehandleren kikket over der. Og blant slavene oppdaget han at det var én ung mann. De trengte ikke piske ham; brystet ut, haken opp, rett på jobben. Og kjøperen sa til eieren av slavene, sa: “Jeg ønsker å kjøpe den slaven.”

Sa: “Han er ikke til salgs.”

Han sa: “Han virker annerledes enn de andre slavene.”

Sa: “Han er det.”

29 Sa: “Hva gjør ham annerledes? Er han sjefen over resten av dem?”

Han sa: “Nei, nei. Han er bare en slave.”

30 Sa: “Kanskje du gir ham annerledes mat enn resten.”

31 Han sa: “Nei, han spiser på kjøkkenet med resten av slavene.”

Sa: “Hva gjør ham så annerledes?”

32 Han sa: “Jeg lurte alltid på det, selv, inntil jeg fant det ut. Over i hjemlandet i Afrika, der han kommer fra, er faren hans kongen over stammen. Og uansett hvor han er, vet han fremdeles at han er sønnen av en konge, og han oppfører seg som en.”

33 Halleluja! Hvis du er en datter av en Konge, så ikke oppfør deg som verden. Hvis du er en sønn av Kongen, ikke oppfør deg som verden. Vi er, vi vet at vi er sønner og døtre av Gud. Selv om vi er her i en mørk verden av død og sorg, vet vi likevel hvor

vår arv er. Vi er sønner og døtre av en Konge; ikke en konge, men Kongen. La oss oppføre oss som det.

³⁴ For en liten stund siden, grunnen til at jeg var sen, var at en liten etiopisk jente som gjorde i stand rommet, og jeg la merke til at hun gjorde noe. Jeg prøvde å skrive ned noen Skriftsteder som jeg ønsket å tale over. Kommer ikke for å tale bare for å bli hørt; jeg kommer for å si noe som vil hjelpe menigheten, for å gi litt hjelp. Og så studerte jeg, og denne lille damen holdt stadig på i nærheten. Plutselig sa hun: "Kan du unnskyld meg, sir?"

Og jeg sa: "Ja, frue."

³⁵ Og hun sa: "De forteller meg at du er mannen som har funnet nåde for Guds øyne, så når du ber for de syke, så svarer Gud din bønn."

³⁶ Jeg sa: "Han svarer ikke bare på mine, men Han svarer hvem som helst som vil tro Ham."

³⁷ Hun sa: "Jeg er syk, sir. Ville det være upassende om jeg ba deg om å be en liten bønn for meg?"

Sa: "Ikke i det hele tatt."

³⁸ Jeg gikk bort til henne. Jeg ba omtrent slik. "Herre Jesus, for mange år siden, da Du dro et gammelt, værbitte kors oppover en sandete bakke og etterlot Deg fotspor fra Blodet som strømmet nedover ryggen Din. Din lille, skrøpelige kropp ble så svak at Du falt under vekten. Det var en som stod ved siden av som het Simon, en neger, han tok opp korset og hjalp Deg å bære det. Her er en av hans barn, denne formiddagen, syk." Omtrent i det øyeblikket skjedde det. Skjønner? Han er hele menneskeslektens Gud.

³⁹ Nå, venner, dere er en så fin forsamling. Og jeg har nettopp kommet inn fra misjonsfeltet der ute, foran djevlere og heksedoktorer og så videre. Ikke tro at de ikke vil utfordre deg. Du bør vite hva du snakker om når du kommer foran dem. Men under slikt som det, og så komme hit hjem hvor ilden brenner blant kristne og så videre, dere vet ikke hvilken lettelse det er for en mann å stå på denne måten. Jeg skulle ønske jeg bare kunne sitte bak der i forsamlingen og høre disse fine, salvede brødrene forkynne Ordet, og jeg bare kunne løfte opp hendene og gråte og rope og be. Og for en—for en—for en ting det er, å varme seg ved Ilden. Det er så vidunderlig. Men vanligvis . . .

⁴⁰ Mine brødre, jeg har så mange brødre som elsker meg, og de ber meg om å tale. Og derfor vet jeg som er kalt til Kongens tjeneste, at jeg må prøve å arbeide så godt jeg kan, men jeg overdriver det alltid ved å bli for lenge. Og jeg vet at dere venter på middagen deres, vært her inne siden klokken åtte i morges, eller noe, i denne gruppen av mennesker. Men jeg tenkte at jeg ville komme denne ettermiddagen for å tale til dere bare en kort stund, jeg skrev ned noen notater her og noen Skriftsteder, som

jeg ønsker å henvise til. Og når jeg gjør dette, tenker jeg på at dere har menn her som er langt mer kvalifiserte, og et kall fra Gud til å ta denne plassen, enn meg. Men min er bønn for de syke og se visjoner og så videre.

⁴¹ Og jeg snakket med noen for en liten stund siden. Hvis dere ser i *Life* magasinet, fra forrige måned, vil dere se det der. Og dere har lydbåndet. Jeg er ikke en lydbånd-selger. Men hvis dere noen gang har trodd på de Ordene jeg forkynner, og dere har råd til det, få tak i *De Syv Segl*, og få først tak i *Hvilken tid er det, mine herrer?* Hør på at det blir talt om, seks måneder før det skjedde. Og vitenskapen er forbløffet. Stod rett under der det skjedde. Og fortalte dem seks måneder før hvordan det ville komme ned syv Engler i en form av en konstellasjon, som så ut som en pyramide. Og jeg ville stå nord for Tucson, Arizona, og det ville bli et drønn som til og med ville ryste steinene fra fjellene. Broder Fred Sothmann som sitter der, stod sammen med oss, mange av dem, da det skjedde.

⁴² Nå, vitenskapen tok bilde av Den, dere har sett Den, var i Associated Press. De visste ikke hva Det var. Det var en Sky som svevde, tjue-seks miles høyt. Det er femten miles, eller tjue, til og med over der det finnes tåke. De vet ikke hva det dreier seg om, og de prøver å undersøke Den. Og der, rett under Den, stod jeg. Og de syv Englene lot sine røster drønne ut om de Syv Segl, som stod der. Og vitnet, tre av oss, som et vitne til tingene som ble profetert på lydbåndet: *Mine herrer, hvilken tid er det?* Og de prøver nå å finne det ut. Det er et mysterium for dem.

Noen av dem sa: “Gå, gå, hvorfor går du ikke og forteller dem?”

⁴³ Det ville bli nøyaktig som da Herrens Engel viste Seg her i Houston, Texas, i det Lyset. Jeg fortalte folket: “Hele mitt liv har jeg sett det Lyset.”

⁴⁴ Menigheten vet det. Vitenskapen vet det. Det er, alt må vitne når Jesus Kristus foretar Seg noe. Der er det. Magasinet, hvis du ønsker å se i det, så er det som har Rockefeller og hans nye kone på baksiden. Jeg tror det er mai-utgaven av *Life* magasinet. Han er Gud. Vi lever i de siste dager.

⁴⁵ Vel, jeg har kommet denne formiddagen for å prøve å plukke ut noen få notater her og slikt, for å tale over noe som ville hjelpe menigheten, ville hjelpe med disse forkynnerbrødrene og gjøre en innsats sammen med disse mennene. Vi er brødre, og de bringer meg hit fordi de tror på den samme tjenesten. Har du blitt frelst under dette møtet, hvorfor ikke bli medlem av noen av disse fine menighetene her som tror på denne slags tjeneste. De, de tror på den, de står bak den. Og jeg—jeg kom for at vi kunne legge ut Skriften og for noe som kanskje kan hjelpe menigheten.

⁴⁶ Og mitt tema, som i morges, er i hvilken tilstand jeg tror dagens pinsemenighet er i. Hvilken tilstand og hvilken tid

er vi i, og hva er muligheten? Nå, la meg sitere det igjen. Hvilken tilstand er menigheten i nå, og hvilke muligheter ligger foran den?

⁴⁷ Jeg ønsker å lese fra Skriften, for en tekst, og jeg ønsker å lese fra Dommernes Bok, det 16. kapitlet, 27. og 28. verset.

Og huset var fullt av menn og kvinner. Alle lederne for filisterne var der. Omkring tre tusen menn og kvinner var på taket og så på mens Samson underholdt dem.

Da ropte Samson til HERREN og sa: Herre GUD, jeg ber deg, husk på meg! Styrk meg, jeg ber deg, bare denne ene gangen, å HERRE, så jeg kan hevne meg på filisterne . . . ett slag for mine to øyne.

⁴⁸ Jeg ønsker å ta teksten ut fra det, fra det *Å Herre, bare én gang til*. Må Herren velsigne lesningen av Sitt Ord.

⁴⁹ Det må ha vært en—en nydelig ettermiddag, noe lignende vi gleder oss over her i dag på dette stevneområdet her i Hot Springs, Arkansas. Og det var en stor feiring som pågikk, men veldig annerledes enn slik feiringen er i dag. Det var rundt tre tusen filistere som kikket ned fra galleriene på et underlig par som kom inn på den store arenaen, og høyt ærede krigsherrer og deres moteriktige, juvel-pyntede damer satt alle på sin plass.

⁵⁰ Og som det var da, det var, åh, omtrent som en sopp som det var, bygningen som stod på søyler som gikk ut, kanskje noe i likheten med modernistisk arkitekt, ark- . . . arkitektur. Og alle disse filisterne samlet seg der oppe og hadde satt seg til rette for denne store begivenheten. Og de var i denne store feiringen, og alles øyne var festet midt på arenaen. De må ha reist seg opp for å få et—et bedre utsyn til begivenheten som var i ferd med å utspille seg.

⁵¹ Og nå mens vi sitter her denne ettermiddagen, la oss se om vi klarer med vår fantasi å sette oss inn i den situasjonen, for å se på denne scenen. Hva ser vi?

⁵² Kommer, beveger seg ut fra sentrum av arenaen, kommer en liten gutt, som holder hånden til en blind mann, som snubler og vakler av gårde. De hadde hatt mange ape-show, og—og små triks og så videre; men nå har tiden kommet for hovedbegivenheten, det de hadde ventet på så lenge, dagens hovedbegivenhet. Forberedelsene var over, salene hadde gjallet med fyllefest hele ettermiddagen. For de feiret seieren til Dagon, fiske-guden deres, over arken og løftet til Jehovah.

⁵³ Hvilket skammelig syn det er, idet vi kan forestille oss at en slik ting fant sted; av fiske-guden for en hedensk nasjon, feiret seieren over Jehovas tjenere, alt fordi mannen ikke hadde utført de tingene som han hadde blitt ordinert til å gjøre. Og her var en hedensk, drukken, høylytt, juvel-pyntede kvinner, sminkede ansikter, en moderne Hollywood-feiring, og førte

inn Herren Guds tjener, bundet i lenker til ettermiddagens hovedbegivenhet.

⁵⁴ Gutten må ha slept ham av gårde, snublende, denne store massen av menneskelig kjøtt, begge øyne borte, håret hang nedover ryggen, bundet og lenket for å underholde en drukken, brautende flokk med vantro. Han må ha snublet av gårde til søylen der de skulle begynne å ha moro med ham.

⁵⁵ Når jeg tenker på det, tenker jeg på en menighet som var ordinert av Gud til å gjøre noe for Gud. Og den lot fienden få forblinde øynene sine for den levende Guds Ord og Guds Bud, og for oppgaven den var bestemt av Gud til å gjøre; bare for å være underholdning på et skjult sted for drukne, sminkede, juvel-pyntede, shortskledd, kortklippede kvinner og menn i verden. En menighet som burde skinne i Herrens kraft og styrke! Hvilken skam!

⁵⁶ Hvor ydmykende det må ha vært for Samson! Med hele sin kroppsbygning bygd opp, som var mer enn kompetent, og hadde bevist at Gud brukte Sin kraft gjennom hans kroppsbygning. Og hver eneste muskel som han noen gang hadde hatt, var fremdeles i kroppen hans, men Herrens velsignelser hadde forlatt ham.

⁵⁷ Vi kan ha alle våre rammer. Vi kan ha våre denominelle ritualer. Vi kan ha navnene våre skrevet i avisene og bøkene. Men jeg undrer i dag om pinsemenigheten ikke står på samme sted, med øynene forblindet for Guds Ord og hensikten Jesus døde for, så vi sammen kunne ha fellesskap rundt Ordet og Guds ting.

⁵⁸ Ydmyket var han, i tiden han levde i. Når jeg ser Samson stå der, er det et symbol, et symbol på en fallen, moralsk fordervet nasjon og en moralsk fallen, fordervet menighet. For han symboliserte både Israel som en nasjon, og Guds kraft, som hører til i menigheten. Det var virkelig et sørgelig syn, idet vi ser ham stå der. Etter alt, at han ble ført ut der, og denne gutten som ledet ham og ingen øyne.

⁵⁹ Hvis bare fienden klarer å forblinde øynene dine for Guds ekte ting, vil du gå rett over det og ikke vite det. Uansett hva Gud gjør og stadfester det ved Sin Skrift og stadfester det ved Sin kraft; hvis øynene dine ikke er åpne for Guds ting, vil du gå rett over det så blind som du kan få blitt.

⁶⁰ Og der står han. Så det må ha vært en stund med åndeløs spenning, mens disse drukne soldatene og kvinnene, med cocktail-glassene sine i hendene. Jeg kan høre det gjalle gjennom salene: "Så dette er Samson, den mektige Guds mann, den mektige, modige mannen, den store krigeren", som står i den forfatningen. Jeg kan tenke meg at gjennom disse krigerne, mens de stod med armene rundt de moderne Hollywood-kjærestene sine og sine fine, glitrende smykker som dinglet, medlemmene av denne mektige menigheten til Dagon. Jeg kan tenke meg at noen av dem kunne huske, at ved navnet Samson, selve navnet

hans rystet dem. Selve navnet hans førte—førte frykt over dem, fordi han var salvet av Gud. Mange av dem husket det.

⁶¹ Mange av soldatene som stod der, kunne huske at de så ham stå med kjevebeinet til et muldyr i hånden, ett tusen døde filistere som lå der. Hvordan kunne det skje? Da muldyrbeinet traff én av hjelmene, praktisk talt en og en halv tomme tykke av ren messing; ja, traff du den hjelmen med kjevebeinet til et muldyr, ville kjevebeinet fly i tusen biter. Men Samson, med Guds kraft over seg, slo ned ett tusen filistere, smadret i stykker skjoldene deres og la dem ved . . . føttene sine. Jeg kan tenke meg at mange av krigerne hadde flyktet da, stod der oppe og husket. “Og det er Samson?”

⁶² De husket å ha sett kjevebeinet i hånden hans mens han sa: “Hvem flere vil smake på denne?” Han var en mann som kunne tale. Han var en mann som var salvet av Gud. Gud lovet å velsigne ham. Han var i Jehovas styrke.

⁶³ Åh, uten tvil er det mange her som kan huske tilbake da menigheten stod i den slags styrke, men nå helt splittet. Alle slags denominasjoner, den ene ligger i strid med den andre. De gamle bønnemøtene som varte hele natten hører man ikke om lenger. Gatemøter er fullstendig borte. De er gått av moten. Men, vi har strukturen vår, vi har rammeverket, men hvor er miraklenes Gud? Ærlig talt, så fornekter mange Det, fornektet til og med Guddommelig helbredelse, mange.

⁶⁴ Rett her i denne staten, snakket jeg med en—en menighetsmann, med en stor menighet. Jeg ønsket å skaffe noen stoler til å sette her i Hot Springs i arsenalets bygning da jeg var her, jeg og broder Moore. Og en pinsevennmann sa: “Jeg ville ikke engang la . . .” Han ville ikke la meg få stolene. Han sa: “Jeg ville ikke la noen sitte på stolene mine, som tror på Guddommelig helbredelse.” Det er ikke bare her; det er overalt. Hva er i veien? Fordommer på grunn av innflytelse fra sponsorer og andre organisasjoner, og glemmer at vi er Guds folk ved Fødsel. Samson hadde glemt det, også. Jeg husker . . .

⁶⁵ Jeg antar, mens han stod der, var det noen av dem som husket den kvelden i Gaza, hvordan mannen kunne rykke opp portene i Gaza, legge dem på skuldrene sine da de prøvde å gjerde ham inne.

⁶⁶ Du kan ikke gjerde Guds salvelse inne. Ingen organisasjon kan holde på den. Gud frelser de Han har kalt. “Alle Faderen har gitt meg vil komme.”

⁶⁷ Vel, de trodde de hadde gjerdet ham inne. Og han løftet opp portene og la dem på skuldrene sine og gikk bort, gikk opp til toppen av fjellet og satte seg ned. Store messingporter som kunne veie flere tonn, og en—en liten mann dro dem opp fra steinene, brettet dem sammen og la dem på skuldrene sine og gikk opp på fjellet med dem; hva enn som stod i veien for Gud.

68 Mange av dem på den fyllefesten kunne huske det om Samson. Men hva var i veien i dag, kunne han ikke? Der stod Samson, men Herrens Ånd kom ikke over ham lenger. Han var ikke salvet. Han hadde blitt fratatt denne kraften av en kvinne som lokket ham bort fra Herrens Bud.

69 Jeg undrer i dag om ikke det er noe lignende våre menigheter. Skjønner? *Kvinne* i Bibelen representerer “menighet”. Og undrer på om vi ikke har lyttet til lokkingen fra andre denominasjoner, prøvd å utdanne våre forkynnere til en—en universitetsgrad, så forsamlingen vår kunne si: “Pastoren vår har en B.A., D.D. eller L.D.” Lurer på om vi ikke har kommet fullstendig på avveie, ved å prøve å bygge en kirke som er litt bedre en metodistene eller presbyterianerne? Det hadde vært bedre for oss i et lite misjonshus med Guds Ånd over oss, enn vi er i denne tilstanden. Lurer på om vi ikke har prøvd å trekke til oss tilhengere fra de andre, for å prøve å få organisasjonene våre til å vokse? Og vi har en flott struktur, men hvor er Herrens Ånd?

70 Der stod han, berøvet av en kvinne. Hva må ha gått gjennom den mannens hode mens han stod der? Han hadde tid til å tenke gjennom det.

71 Jeg håper menigheten får såpass mye tid. Hva betyr mest for deg, en million til eller en dypere velsignelse fra Gud i din sjel? Vi har søkt . . .

72 Og kunne hatt mange flere ting som jeg har skrevet ned her, om de herrene og hva Samson gjorde, hva de tenkte.

73 Nå la oss gå ned til Samson. Og hva tror du gikk gjennom hodet hans om de mange seierne han hadde hatt, de mange mektige tingene han hadde gjort da Herrens Ånd var over ham? Men han var bevisst på at han hadde hver eneste muskel, men Herrens Ånd manglet.

74 La meg fortelle dere noe, menighet. Ikke prøv å bli medlem av den mest trendy menigheten, den mest veltalende gruppen. Hold deg til Kristus, der Herrens Ånd er.

75 Da må han ha tenkt på de store seierne som Gud hadde gitt ham, og på tiden da øynene hans var åpne så han kunne se Guds løfter. Men nå, siden han hadde blitt fanget inn i dette, hadde øynene hans blitt stukket ut.

76 Så mange mennesker i dag blir fanget inn i mentale vrangforestillinger, tenker aldri på å granske Skriften for å se om det er riktig eller ikke. Andre prøver å si: “Det spiller ingen rolle.”

77 Paulus, i Apostlenes Gjæringer 19, mente det spilte en rolle. Og han sa: “Om en Engel fra Himmelen forkynte noe annet, la Ham være forbannet.” Skjønner? Skjønner? Det spiller en rolle.

78 Nå ser vi Samson stå der, hvordan han tenker på tingene han en gang gjorde med Guds Rike. Og på hvordan Gud . . . Han

hadde sviktet Gud, og han hadde sviktet Guds folk. Ja, sir. Nå er han en fange av samme nasjon som Gud reiste ham opp for å ødelegge.

⁷⁹ Jeg vil saktne farten her et øyeblikk. Pinsevenner, dere vet jeg elsker dere. Da jeg kom til dere, Jack Moore, Richard T. Reed, broder G. H. Brown, broder Ben Pemberton og andre mektige menn og oppdaget at de tingene dere hadde, det virket som vi hadde så mye til felles at vi passet som hånd i hanske; jeg passet nøyaktig til dere. For Budskapet som jeg trodde på, uten å vite at det fantes en slik menighet, her var det en gruppe mennesker som var helt klare til å ta imot Det. Jeg er fremdeles broder Branham. Jeg er fremdeles deres broder, og jeg elsker dere.

⁸⁰ Men innser dere, at nettopp den tingen som Gud reiste dere opp for, har dere gitt etter for. Gud førte dere ut av organisasjonene for mange år siden, for å skape et folk ut av dere, og dere vendte om og organiserte nettopp den tingen som Gud førte dere ut for å stå imot.

⁸¹ Jeg utfordrer hvem som helst til å vise meg noe sted i historien, fra den første menigheten organiserte seg, som var Den romersk katolske kirken i Laodikea eller Nikea, rettere sagt, Roma, da Den katolske kirke ble organisert og gjort til en organisasjon. Og har noen menighet fra Martin Luther, denne siden . . .

⁸² Da Gud ga Martin Luther åpenbaringen om rettferdiggjørelse; og, så snart Luther var borte, lagde de en organisasjon ut av det, og den falt. Så kom Wesley etter ham, og Asbury og så videre, gikk bort; de lagde en organisasjon ut av det, og den falt. Så kom Alexander Campbell, og den falt med organisasjonen. Så kom John Smith for baptistene, og den falt. Og hver gang mennesker har prøvd å organisere noe i et menneskelagd system, har det falt og aldri reist seg igjen. Det finnes ikke noe historie noe sted, om at menigheter som organiserte seg ikke falt, og alle som falt, reiste seg aldri igjen.

⁸³ Israels barn, som et bilde, skulle følge Ildstøtten. Og hver kveld måtte de være klare, ikke for å organisere seg og sette seg ned her, men å bevege seg med Ilden.

⁸⁴ Det er det Gud ønsker at folket Hans skal gjøre, bevege seg med Ånden, bevege seg med tiden!

⁸⁵ Du sier: "Vel, broder Branham, vi har hatt alle slags regn og indre regn og ytre regn." Dere er intelligente. Jeg bryr meg ikke om hva slags åpenbaring det er, og hvor bra det ser ut, hvis det ikke samsvarer med Guds Ord, la det være. Dette er plantegningen gjennom villmarken, Herrens Ord.

⁸⁶ Men her står menigheten i dag, pinsemenigheten, i omtrent tjue eller tretti ulike organisasjoner, hver enkelt kaller den andre, *dette, det, og hint*, "gribbehus" og så videre. Hvilken

skam, når den samme tingen som Gud kalte dere ut av disse denominasjonene for, vendte dere om og gjorde akkurat det samme som de gjorde. Det var akkurat det Samson gjorde. Gud reiste opp Samson for å ødelegge nasjonen. Og Gud reiste dere opp for et folk, ikke en organisasjon.

⁸⁷ Men da Gud sendte Israel ut fra . . . fra Egypt, var de bare omtrent ti dagers reise fra det lovede land, omtrent førti miles. Men de ble i villmarken i førti år. Hvorfor? Nåden hadde tilveiebrakt et lam for syndene deres, et omskjærelsens tegn, en Ildstøtte som et vitne, Moses som en profet. Nåden hadde tilveiebrakt alt de trengte, men de ønsket å gjøre noe selv.

⁸⁸ Lite visste de da Miriam danset med tamburinen, og Israels barn danset med henne, og Moses sang i Ånden, at de bare var ti dager fra det lovede land. Lite visste de, førti år, og at likene deres ville råtne i villmarken. Hva gjorde det? Israel tok den mest ubesindige avgjørelsen de noen gang hadde gjort, da de aksepterte lov istedenfor nåde, da de ønsket å utnevne noen biskoper og noe på egenhånd, noe de måtte gjøre med i det. Gud var i deres midte og ledet dem.

⁸⁹ Og det var nøyaktig det pinsebevegelsen gjorde. Da Gud åpenbarte noe nytt i Skriften, kalte de det i stedet for nye stridsspørsmål eller hva enn de ønsker å gjøre med det. Men da Gud åpenbarte noe, istedenfor å ta imot Sannheten og teste Det med Bibelen, trakk de seg ut og dannet en organisasjon, atskilte seg selv. Og så kom *dette, det og hint*, og nå står dere fordervet, pinsemenigheten, bundet i organisasjonens lenker. Det som Gud reiste dere opp for å ødelegge, og nå står dere like organisert som de. Gudfryktige menn i alle sammen, og kvinner; det er sant, alle sammen.

⁹⁰ Og vi er alle sammen skyldige. En kan ikke kaste stein i glasshus. Vi er alle skyldige, hver og en av oss, dere enhetsbevegelsen, tohetsbevegelsen, treenighetsbevegelsen og—og hva enn dere kan være. Hvilken skam! Hvilken vanære dere har ført over Jesus Kristus! Hvilken vanære for navnet pinsebevegelse! De har skapt så mye vanære at det har blitt et skammelig navn, nesten. Folk vil knapt identifisere seg med et sånt navn. Det er fordi at dere gjorde det dere ikke skulle gjøre. Og gå fremover og følge Herrens bud skulle være én stor Guds enhet, som marsjerer framover mot seier i dag.

⁹¹ Han lot en kvinne lokke ham bort fra Guds Ord, nå står han og gjør triks for djevelen. Det er riktig. Helt riktig.

⁹² Samme skjer i dag, lar Jesabel, “skjøgenes mor.” Åpenbaringen 17 sier at hun var “skjøgenes mor.” Nå, hvis hun er en hore, er det—er det en kvinne som lever utro mot sin ektemann. Hun hevder at Kristus er hennes Ektemann og lever ikke etter Hans Bud.

⁹³ Og hva gjør de andre menighetene? Hva er en skjøge? Er det samme som det andre. Hva er det? Prostitusjon med Guds Ord. Og hun var “skjøgenes mor”. Og tillater Jesabel-doktrinen og så videre, på grunn av en flokk med intellektuelle menn, som ønsker å komme sammen og organisere noe slik at de kan få store navn selv. Og der står menigheten, splittet broderskap. Åh, hvilken, hvilken skam i kveld!

⁹⁴ Hvilken fryktelig ting det er, åndelig blinde. “Åh”, sier du, “vel, jeg er ikke åndelig blind.” Handlinger taler høyere enn ord; beviser at du er blind ved måten du snubler over ting. Skjønner?

⁹⁵ Nå, husk, dette lydbåndet blir tatt opp og vil bli sendt verden rundt. Ser dere, jeg taler ikke så mye akkurat her, men dette går til omtrent sytten ulike nasjoner, ut i jungler og overalt.

⁹⁶ Åndelig blinde! Blinde for hva? Guds Ord, Guds sannhet. Din organisasjon vil ikke tillate . . .

⁹⁷ Fine forkynnere som kommer til meg og sier: “Jeg tror at det er Sannheten, broder Branham, men hvis jeg forkynte Det . . .” Nå, slik er det. “Hvis jeg trodde Det, vel, ville folket . . .”

⁹⁸ Jeg bryr meg ikke om hva folk sier, jeg bryr meg ikke om hva organisasjonen sier; det er hva Gud sier er Sannheten. Og hvis det er Guds Sannhet, vil Gud støtte det. Hvordan kan dere forvente å ha tro når dere foretrekker ære fra hverandre? Ser dere, det tar troen bort fra deg.

⁹⁹ Gikk tilbake til denominasjonene, pinsebevegelsen som var født ut fra denominasjon. Pinsebevegelsen ble ikke født i en denominasjon; den ble født *ut* fra en denominasjon. Og satans listighet trakk dere rett tilbake i det, der dere kom ut fra: “Som en gris ruller seg i søla, og hunden som vender tilbake til sitt spy.” Nå se på dem, beseiret!

¹⁰⁰ Vi burde allerede være over i løfteslandet. Jesus Kristus burde være så fremtredende iblant oss, at det ikke ville være noen sykdom. Åh, det ville være underfullt.

¹⁰¹ Det burde ikke være kortklipte kvinner med korte kjoler. Og—og det burde ikke være menn som har vært gift tre eller fire ganger, som diakoner i menigheten. Og ikke fortell meg at det ikke er i pinsebevegelsen; det er det så visst. Men det er på grunn av sosial status. Det burde ikke være, men det er det. Hvorfor? På grunn av denominelt press, politikk, penger, istedenfor å være på linje med Guds Ord. Feier bort en eller annen kjær broder, og setter inn noen fordi han har en stor sosial anseelse i byen.

¹⁰² Jeg vil ha en mann som har sosial anseelse i Herligheten. Hvis han ikke kjenner sin ABC, hvilken rolle spiller det? Vet du hva ABC står for? Alltid tro på Kristus. Det er riktig. Lær deg det.

¹⁰³ En mann kom til meg, for ikke lenge siden og sa: “Broder Branham”, en veldig . . . en av de mest kjente pinseforkynnerne i

landet. Han tok meg med opp på rommet sitt, han sa: “Jeg ønsker å be for deg.”

Jeg sa: “Jeg er ikke syk.”

Han sa: “Jeg—jeg elsker deg.”

Jeg sa: “Det er gjensidig.”

¹⁰⁴ Han sa, fortalte meg, sa: “Hvorfor slutter du ikke med å fortelle kvinnene om deres kortklippede hår og alle disse greiene, og om menigheten?” Sa: “Det er ikke din sak.”

Jeg sa: “Hvem er det sin da?”

¹⁰⁵ Han sa: “Det vil skje at du ikke vil få noe annet enn en rekke stolper å forkynne for.”

¹⁰⁶ Jeg sa: “Jeg ville heller gjøre det og forkynne Sannheten, enn å gå på kompromiss med djevelen.” Skjønner? Skjønner?

¹⁰⁷ Han sa—sa—sa—sa: “Broder Branham, kalte ikke Gud deg til å be for de syke?”

Og jeg sa: “Ja, sir.”

Han sa: “Folk tror at du er en profet.”

Og jeg sa: “Vel, det—det, jeg har aldri sagt det.”

¹⁰⁸ Han sa: “Men de tror at du er det.” Og sa: “Hvis du er en profet, hvorfor bruker du ikke tiden på å lære folket om åndelige gaver, og hvordan helbrede de syke, og—og hvordan gjøre disse, motta disse åndelige gavene, og hjelpe menigheten istedenfor å hele tiden skjelle ut kvinnene og skjelle ut mennene og slike ting?” Sa: “Vel, hvorfor lar du dem ikke være i fred?” Sa: “Hvorfor lærer du dem ikke noe større enn kortklippet hår og slikt, og lar det være i fred?”

¹⁰⁹ Jeg sa: “Hvordan kan jeg lære dem algebra når de ikke engang kjenner sin ABC? Det er riktig. La dem lære sin ABC først.”

¹¹⁰ En gammel forkynner gikk og forkynte rettferdiggjørelse under noen vekkelsesmøter, andre kveld, tredje kveld, fjerde kveld, femte kveld. Diakonene kalte ham ut og sa: “Pastor, vet du ikke om noe annet enn å preke om rettferdiggjørelse?”

¹¹¹ “Åh, selvfølgelig. Men la alle bli rettferdiggjort først, og så vil vi forkynne noe annet.” Det er riktig.

¹¹² Åh, om dere bare kunne komme tilbake til grunnvollen! Der stod Samson, beseiret.

¹¹³ Hør nå her, vi er kanskje penere, det kan så være. Men det er akkurat som da jeg kom nedover veien her om dagen, jeg så et stort skilt som sa: “Funks kryssede hvete”, hvor stor den var. Men det er ikke noe sunt. Det er så lite sunt som det kan få blitt, og det tar livet av nasjonen. Du leser om det, Reader’s Digest: “Hvis kvinner fortsetter å spise krysset kjøtt og hvete og slikt, så kan de ikke få barn om tjue år.” Det er ikke noe bra i det.

114 Hva er en kryssset drivhusplante? Hvis det ikke er den originale planten, må du stadige sprøyte den for å holde insektene unna den. Insektene vil spise den opp. Men hvis det er originalplanten, trenger du ikke sprøyte den. En god, sunn plante, ikke et insekt vil kravle på den.

115 Det er det som er feilen, du må stadig dulle med folk i menigheten: “Ære være Gud, søster”, ser dere. Du er en kryssning, du er brakt inn på en annen måte.

116 Ta den kryssede hveten og plant den igjen, og hva får du? Ingenting. Det vil ikke skape noe i det hele tatt.

117 Menigheten er vakker i dag, det er sant, større bygninger enn dere noen gang har hatt, de største forsamlingene dere noen gang har forkynt for, mer kunnskapsrike forkynnere enn dere hadde før. Dere pleide å ha menn ute fra kornåkrene et sted, som Gud kalte der ute på stråmarkene. Men nå har dere sendt barna deres på skolen og gjort dem til barnebarn, og de kommer tilbake med en masse Ph.D. og LL.D. Og selv en av de store pinsemenighetene i dag, før de sender en mann på misjonsfeltet, må han stå foran en psykiater for å se om han er mentalt intelligent nok. Tenk på det!

118 I pinsen var ikke kravene en mental test, det var Den Hellige Ånds test som falt ned på pinsefestens dag. Det er helt uaktuelt for folket i dag.

119 Visste du at Den romersk katolske kirke først var den opprinnelige pinsemenigheten? Det har tatt den to tusen år å komme i den tilstanden den er i, i dag. Dersom denne pinseorganisasjonen holder på femti år til, vil den være verre enn Den katolske kirke. Det er riktig. Synden hopper seg opp på alle kanter! Nå tenker du kanskje ikke at jeg . . . Du tenker kanskje at jeg er sprø, men jeg vet hvor jeg står. Skjønner? Og det er sant. Bare vent og du vil finne det ut. Ja.

120 Det kryssede, kryssede kornet fører til at kvinner får smalere hofter og bredere skuldre og så videre.

121 Evolusjon pleide å fortelle oss at, i evolusjon, at enkelte dyr kom sammen og produserte noe annet og noe annet, til det endte opp som et menneske. De fortsatte å forske rundt inntil de motbeviste sin egen teori.

122 La meg fortelle dere noe, dere bønder her. Hva skaper et muldyr? Det er det verste dyret i verden. Det er en kryssning. Det har ingen fornuft, til å begynne med. Kan ikke lære det noe. Det venter hele livet på å få sparket deg, før det dør. Du kan ikke fortelle det noe. Hva er det? Fordi det er en kryssning.

123 Bare minner meg om noen kryssede kristne, såkalte. Du kan prøve å fortelle et gammelt muldyr noe, det vil stå med ørene oppover, si: “Øh! Øh! Øh!” Skjønner? Alt det vet er å knegge og holde på. Du kan ikke fortelle det sannheten eller fortelle det noe. Det er sånn det er med disse menneskene. Fortell dem om

Kristus, den samme i går, i dag og for evig: “Øh! Øh! Miraklenes tid er forbi”, skryter av et eller annet seminar som vi lærte på. Det er en krysning.

¹²⁴ Den Hellige Ånd vil understreke ethvert Guds bud med et “amen”. Det er en eller annen seminar-ånd som ånder ut av ham. Brauter ikke imot Guds Ord, hvis det er Den Hellige Ånd. Den vil understreke det med “amen”. Skjønner?

¹²⁵ Du vet, jeg tror et muldyr er uvitenhet. Men vet dere hva? Det vet ikke hvem pappaen sin var eller mammaen sin var. Ser dere, faren hans var et lite hannesel, moren hans var en hoppe, men han kan ikke produsere seg selv. Han er ferdig.

¹²⁶ En plante kan ikke produsere seg selv. Ta en hvit fiol og en blå fiol, ta ut din rosa fiol; plant det to eller tre ganger, det vil komme tilbake som enten hvit eller rosa, ser dere.

¹²⁷ Det beviser, ser dere, de kom aldri på den måten. Gud sa: “La alt bringe fram av sitt eget frø”, og det er sånn det forblir. Mennesket ble skapt i Guds bilde, ikke en ape. Skjønner? Det vanvittige tullet!

Legg merke til, vet dere, muldyrets uvitenhet. Men vet du hva? Du kan ikke fortelle ham noe. Han er sta.

¹²⁸ Men jeg tror en ekte fullblods hest, åh, du store, han vet hvem mammaen hans var, hvem pappaen hans var. Han er renraset. Han kjenner til alle besteforeldrene sine og alt, fordi han har en stamtavle.

¹²⁹ Det er sånn det er for disse kryssede, såkalte kristne. “Miraklenes dager er forbi. Vel, vi presbyterianere, vi metodister, vi *så-og-så*, tror ikke *Dette*. Vi treenighetstroende, vi *så-og-så*, vi gjør ikke. Vi gjør ikke *dette*.” Ser dere, dere vet ikke hvor dere står.

¹³⁰ Men en ekte gjenfødt, renraset kristen fra Apostlenes Gjæringer, vet nøyaktig hvor han står. Han er født av Ånden, og *her* er stamtavlen hans. Han kom fra Guds gren. Det vil produsere det samme hver gang.

¹³¹ Ikke rart menigheten er vakrere. Men hva er i veien? Den har gått tom for Ånden. Den har blandet seg med verden. Lar kvinnene bruke shorts. Spiller på pianoet, lar dem bruke sminke. Lar menn som har vært gift fire eller fem ganger få bli på sin plass, posisjon. Alle disse slags tingene de går igjennom, helt nøyaktig hva Skriften sa. Hun er like beseiret som Samson var. Helt riktig. Ja, sir.

¹³² Åh, som Samson tenkte! Jeg kan . . . jeg vil ikke oppholde dere for lenge; jeg vil hoppe over noen av disse tekstene her. Som Samson må ha stått der og tenkt på sitt feiltrinn, og hvor han kunne vært!

¹³³ Husk Israel. Kan jeg, vil dere unnskyldte meg et øyeblikk, for å gå tilbake til Israel? Vet dere hva, hva gjorde de i de førti årene

da de dannet sin organisasjon der ute? Istedenfor å gå videre ledet ved Ildstøtten, Herrens Engel, som var Kristus, istedenfor å gå videre gjennom og følge Ham. I løpet av cirka ti dager, ville de vært i det fulle løftet. Men vet dere hva: “De vandret i villmarken”, sier Bibelen.

¹³⁴ De kom til Kades-barnea, som var domssetet, og der da speiderne kom tilbake og snakket om landet, sa de: “Vi klarer det ikke.”

¹³⁵ Kaleb og Josva sa: “Vi er mer enn i stand til å gjøre det”, for de så på Guds løfte, ikke hva omstendighetene var.

¹³⁶ “Vi kan ikke ha en menighet uten å ha en organisasjon.” Vel, du ser ikke hva Gud sa. Det er riktig.

¹³⁷ Hva gjorde de? Velsignet Gud dem? Ja visst, ja visst. De vandret omkring. De tok seg koner. De plantet vingårder. Og de fikk barn, og de vokste. Og de hadde det bra i villmarken. Det er riktig. Men var fremdeles ikke i den fulle velsignelsen.

¹³⁸ Så da alle disse som hadde dannet denne store organisasjonsgruppen, “gamle krigere” ble det kalt, ja vel, lot Gud dem bli der helt til alle sammen døde. Og så begynte Han med den nye generasjonen, under Josvas lederskap, som trodde Ordet, amen, og han ledet dem til det lovede land.

¹³⁹ Å Gud, må denne unge generasjonen av pinsevenner få tak i—få tak i visjonen. Ser dere, de gikk videre til det lovede land. Vi burde være der vi har alle slags gaver fra Gud.

¹⁴⁰ Vi talte i tunger. Det er riktig. Det er fint. Ingenting imot det. Moses krysset Rødehavet; fienden ble drept bak ham. Vi—vi—vi setter pris på det. Men det er fremdeles ikke alt.

¹⁴¹ Hvordan kunne fedrene og mødrene deres forestille seg da de stod der ute, og det ble skutt med pistoler på dem gjennom vinduene, og de danset i Ånden, at barna deres noen gang ville ende opp slik? Med det skjedde.

¹⁴² Men det er en ny generasjon på vei nå. Samsons hår har vokst ut. Skjønner?

¹⁴³ Følg med! La aldri Dalila noen gang få veve dere tilbake inn i noe som det. Hm-hmh. Hold dere unna det. Det var det som forbannet dere. Dere ble reist opp for å fordømme det. Og jeg har prøvd mitt beste på å gjøre det, selv om jeg har stått alene. Men jeg har prøvd mitt beste på å stå på Guds Bud. Jeg ser menigheten stå der, ribbet for Guds kraft, ribbet for velsignelsene, ribbet for gavene.

¹⁴⁴ Og Gud vil utøse Sin gave. De sier, de sier: “Det er tankelesning, mental tankeoverføring”, når de burde omfavne Det. Skjønner? “Vel, han er borte hos Oneness nå. Nei, det var, det kan være, for, åh, de var *dette, det* eller *hint*.” Skjønner? Åh, hvis dere bare hadde kjent deres dag! Ikke la Det gå forbi dere. Dette er stunden, forening i Kristus. Legg merke til det.

¹⁴⁵ Samson stod der og tenkte på sine feil, tingene han hadde gjort. Innser dere nå hva som fikk han i denne tilstanden? Fienden hadde stukket ut øynene hans.

¹⁴⁶ Og det er det første en organisasjon vil gjøre, vil forblinde deg for ethvert annet fellesskap enn ditt eget. Amen. Jeg kunne si en hel del ting akkurat der, men jeg—jeg skal ikke gjøre det. Men du, hvis du er åndelig innstilt, så vet du hva jeg snakker om. Det vil forblinde deg! Bare deg og din gruppe; hvis du er en metodist, er du bare metodist; hvis du er en baptist, er du bare baptist. Hvis du er en presbyterianer, er du . . . Hvis du er Oneness, hvis du er Twoness, hvis du Threeness, eller hvor mange flere de har, ser dere, så er du bare det. “Resten av dem er ikke noe bra.”

¹⁴⁷ Baptistene hadde et slagord i Billy Grahams tidlige begynnelse, forti- . . . “I ’44, en million mer.” Hva fikk dere? En flokk med sigarett-røykende, hyklerske kirkemedlemmer.

¹⁴⁸ Da Billy, selv, da jeg var på frokosten hans, sa han: “Vet dere hva som er i veien?” Sa: “Her er eksemplet.” Han sa: “Jeg drar inn . . .” Sa: “Paulus dro inn i en by, han fikk én omvendt. Og han dro tilbake ett år fra da” og sa, “den ene omvendte frembrakte tretti til.” Han sa: “Jeg kan dra inn i en by i seks uker og få tretti tusen bestemmelser, og jeg kan komme tilbake om seks måneder og kan ikke finne tretti.” [Tomt spor på lydbandet — Red.]

¹⁴⁹ Vel, nå, jeg beundret mannen for hans mot, men jeg skulle gjerne ha stilt ham ett spørsmål. “Hvem tok Paulus sine omvendte? Hvilken lat pastor i nærheten av ham?” Hva var det? Paulus ble hos ham inntil han fullt og helt ble et Guds barn, født av Ånden. Han førte ham så langt i Kristus at han ikke engang kunne se seg tilbake.

¹⁵⁰ De bare går opp og blir kanskje medlem av menigheten, eller til og med taler i tunger. Jeg tror på tungetale. Jeg tror Den Hellige Ånd taler i tunger. Men jeg vet at ikke alle som taler i tunger har Den Hellige Ånd. Skjønner? Jeg har sett heksedoktorer tale i tunger og drikke blod fra en menneskeskalle, og kalle på djevelen, tale i tunger og tyde det. Det er ikke brennsikkert. Nei, nei. Kristi Liv i deg, frukten vitner for seg selv, det er alt. Men vi slår oss til ro med det: “Hvis en mann talte i tunger, det er alt, la ham komme inn.” Se hva dere har i dag. Skjønner? Det er sant, tungetale, men ikke hele Sannheten.

¹⁵¹ Som den fargede mannen som spiste en bit vannmelon. Han sa: “Hvordan likte du det, Mose?” Han sa: “Det var godt, sjef, men det er helt sikkert mer av det.”

¹⁵² Hvis jeg kan tale i tunger, så er det uten tvil mer av Den. Skjønner? Men hva gjør vi? Akkurat som Israel, slo oss til ro med den ene tingen og har vandret rundt i villmarken nå i førti år, fremdeles uten resten av Den over i løfteslandet. Det er nøyaktig hva vi har gjort.

153 Samson stod der, (jeg må skynde meg), må ha sett tilbake, tenkt på alle de tingene. Og der var han, selve grunnen til det han var oppreist for, var han forblindet for. Og der stod hans flotte kroppsbygning, hans flotte organisasjon av en menneskekropp, et fjell av kjøtt der, hans store, enorme muskler, men ingen styrke.

154 Her står vi i dag. Før da pinsevekkene var få, kanskje fire eller fem hundre mennesker over hele landet, i dag er det den raskest voksende menigheten i verden. Hva får vi inn? En flokk med medlemmer. Med vår sterke struktur burde vi ha vært ti tusen ganger sterkere enn vi var da vi startet. Og vi er ti tusen ganger svakere enn vi var da vi startet, fordi vi bygger det på et—et bunnløst fundament, på organisasjon, noe som Gud har forbannet. Og hvordan kan vi bygge en—en menighet på Sodomas og Gomorras forkullede rester?

155 Jeg håper dere ikke hater meg, men sitt bare stille et øyeblikk og lytt. Skjønner?

156 Han kan ikke gjøre det. Det Gud har forbannet, har Han forbannet. Så, hold meg borte fra alt som Gud har forbannet. Jeg vil ha det Han velsigner. Det er riktig.

157 Legg merke til da han stod der og tenkte. Krigsherrene, halvfulle, stod der: “Jeg husker den store personen. Jeg husker da han stod med kjevebenet til et—til et muldyr i hånden. Jeg husker da han brettet sammen Gazas porter og gikk til toppen av fjellet. Jeg husker alle disse tingene. Da løven brølte etter ham, den bitte lille fyren, og Ånden kom over ham, og han bare rev løven i to med hånden. Og her står han bundet, og en liten gutt leder ham rundt. Og vår gud, fiskeguden Dagon har vunnet seieren over ham.”

158 Slik er det. Verden har krøpet inn i menigheten, har vunnet seieren. Den har avkledd våre kvinner. Den har lagt et ønske i folkets hjerte etter å bli hjemme og se på TV istedenfor å gå til menigheten og bønnemøtet. Kjærligheten til verden har krøpet inn og har ført pinsemenigheten vår inn på veien som fører til helvete.

159 Ønsket og troen? La en person gå gjennom en bønnekø og la ham se hva som skjer; neste kveld er de rett tilbake igjen. Abrahams Ætt? Troen er ikke der. Den burde være der, men den er ikke det. Når du . . .

160 Gud sa det én gang til Abraham, og i tju-fem år ventet han på det. Uansett hvor langt tilbake det ble, kan jeg høre ham si til Sarah: “Gå ut der, du er seksti-fem år gammel. Gå og kjøp noen rangler og få tak i noen bleienåler og lag noen tøysko. Vi kommer til å få babyen.”

“Hvordan vet du at du vil få den?”

“Gud sa så.” Og det avgjorde saken.

161 For det første, ser dere, var hun rundt tjuer år forbi overgangsalderen. Han hadde levd med henne siden hun var rundt seksten år gammel, som en ung mann. Spilte ingen rolle; så ikke på det; tok ikke hensyn til det. Han tok hensyn til hva Gud sa. Atskilte seg fra all vantro, gikk ut i villmarken.

162 Det er det som er problemet i dag. Du ønsker å slå lag med en organisasjon av vantro, istedenfor å atskille deg fra verdens ting; du ønsker å se hvor nær du kan komme syndens kant. Se hvor langt du kan komme unna den.

163 Men her var de. De første tretti dagene eller tjuer-åtte dagene gikk. Blandet forsamling nå, og dere voksne vet hva jeg snakker om. "Sarah, kjære, hvordan føler du deg?"

"Ikke noe annerledes i det hele tatt, Abraham."

"Ære være Gud, vi kommer til å få det, likevel."

"Hvordan vet du det?"

"Gud sa så."

164 Ti år gikk. "La bleienålene ligge der, og alle ranglene."

165 Noen av vennene hans kom forbi: "Abraham, nasjonenes far, hvor mange barn har du?"

166 "Ære være Gud! Akkurat nå, ingen, men jeg kommer til å få dem."

"Hvordan, du? Men, du er jo nitti år gammel."

167 "Spiller ikke den minste rolle. Det vil bli et større mirakel nå enn det ville vært hvis det hadde skjedd der tilbake for tjuer år siden."

168 Men, i dag: "Jeg ble bedt for i går kveld. Jeg føler meg ikke noe bedre i dag." Abrahams Ætt?

169 Hva er i veien? Dere er blitt ribba. Menighetsstrukturen deres er fremdeles der; organisasjonen deres er like stor som metodistenes eller baptistenes. Dere bygger på denne strukturen hele tiden, men hvor er den ekte troen? Åh, dere klapper i hendene, dere roper og synger sanger og danser. Du store, jeg har sett det skje i mange doktorers, heksedoktorers møter, sett dem klappe i hendene og tale i tunger, tyde og hoppe opp og ned. Father Divine har det samme. Det er ikke det jeg snakker om.

170 Jeg snakker om en ekte tro som kan åpenbare Guds løfte og stå der og få det til å leve, en Bibelsk ting.

171 Muhammedanerne, jeg har sett dem falle på gaten og rope: "Allah, Allah, Allah", helt til de blir så overbevisste. Og jeg og Billy Paul stod der og så en mann ta et sverd og kjøre det rett inn under hjertet sitt, og en doktor som helte vann inn på *denne* siden og kom ut på den andre siden. Så ham ta et—et stykke, som et lite spyd, og kjørte det gjennom leppene sine og opp gjennom nesen, og uten å blø en dråpe. Kjørte splinter under fingerne sine og rope: "Allah, Allah, Allah! Allah, Allah, Allah! Allah, Allah",

på den måten. En muhammedaner og forakter tankene om Jesus Kristus. Han hadde ingen Hellig Ånd. Nei, nei, men han hadde følelser. Det er riktig. Vi . . .

¹⁷² Kristendommen er ikke akkurat en følelse. Hedenskap kan frembringe like mye psykologi som—som—som kristendommen kan; men det er ikke Sannheten. Vi vil ha Sannheten. Kristus er Sannheten.

¹⁷³ Hva gjør vi? Vi har innrettet oss slik at vi står som Samson nå, mens han stod der og tenkte på hva han kunne ha vært. Jeg tror i dag, at menigheten burde stå og tenke sammen med meg et øyeblikk, hva vi kunne ha vært hvis disse tingene ikke hadde ført til dette. Hva vi kunne ha vært!

¹⁷⁴ Så får han en tanke, noe satte seg. Jeg tror Gud gjorde det. Åh, hvis det bare kunne skje på denne stevneplassen! “Det er en mulighet.” Det er en mulighet. Gud er tilgivende. Det er en mulighet.

¹⁷⁵ Vi har ikke lenge igjen her. Tiden vår renner ut. Kirkeforbundet overtar landet. Det vil forene seg med katolisismen. Vi har akkurat mannen rett der inne.

¹⁷⁶ Skulle ønske jeg hadde tid til å gå inn i det, for å vise dere at denne nasjonen er helt nøyaktig som Israel. De kom til et fremmed land, drev ut beboerne og arvet landet. Det var det vi gjorde. Israel, de hadde den første mannen, store mannen, en slik mann som Josva, en slik mann som David, som Salomo; men til slutt kom det en mann til—til kongedømmet, en Akab, en frafalle. Vi hadde store menn, en Washington, en Lincoln; men hva har de gjort nå? Nettopp den tingen som vi kom hit for å få frihet fra, har dere satt inn Det hvite hus, fordi dere synes mer om politikk enn om Kristus. Helt riktig.

¹⁷⁷ Og husk, på den tiden ga alle forkynnerne etter. Jesabel var lederen. Hør, Akab selv var en ganske fin kar, men Jesabel var hjernen bak det hele. Det var hun som gjorde det. Hun var den frafalne. Jeg har ikke noe imot den mannen som en president, men det er Jesabel-systemet som er bak det. Kan dere ikke se disse pavene og slikt som kommer inn nå, en står fram som “ikke kjenner Josef.” Og før du vet ordet av det, ber vi akkurat nå Den protestantiske kirke om å forene seg med den, og hver eneste organisasjon vil gå rett inn i kirkeforbundet, og der blir dere fanget.

¹⁷⁸ Vi lever av skattepenger som vil bli betalt om førti år fra i dag. Nasjonen er konkurs. Hvor er den? Hvem har pengene? Vi har det ikke? Våre—våre gjeldsbrev er ikke pålitelige. Vi må ha gull. Hvem har det? Den katolske kirke. Hva vil de gjøre? Før disse whisky-mennene og alle disse eierne og aksjeeierne vil gi det opp, vil de uten tvil kjøpe seg ut, og kirken vil låne nasjonen pengene. Og hva vil den gjøre, den vil selge førstefødselsretten

sin rett inn i katolisismen. Hva vil dere gjøre da? Det er verdens gull, dem og jødene, og det er pakten som han inngår med Israel.

¹⁷⁹ Ser dere, dere Bibellesere lærer kanskje det i menigheten deres. Ser dere, jeg bare viser dere at jeg tror det samme.

¹⁸⁰ Det er slik det vil måtte skje, og vi har det akkurat der nå. Og her er vi, organisasjon med dyrets merke over oss, helt nøyaktig som det første dyret; bildet av dette, et kirkeforbund som forener en makt. Og de dannet et dyrets bilde som kunne tale, og det gjorde det samme som det første dyret gjorde før det. Rett i våre forsamlinger! Åh, barn!

¹⁸¹ Hvilken tid er det? “Er det en mulighet?” Samson stod der og sa. Hvilken tid? Bare: “Er det en mulighet?” Samson kom til å tenke: “Den mektige Gud! Han er allestedsnærværende. Han er evig Gud. Jeg ser feiltrinnet mitt. Jeg vil omvende meg.” Og han ropte ut.

¹⁸² Det er en mulighet for at vi kunne gjøre det samme. De på den tiden . . . Denne tiden ser ikke visjonen, som Samson. Hvis vi bare kunne se visjonen av en mulighet! Begynn rett her, akkurat nå. En mulighet, ser dere.

¹⁸³ De sitter tettepakket og klapper i hendene og lurere på hva som vil komme ut av det. Dere vil finne det ut en dag, dere vil sitte igjen med svarteper, ser dere, den gangen. Har store møter og prakt, verdslige ting: “Åh, vi tenker, vel, vet du hva? Vi har flere medlemmer enn vi noen gang har hatt. Og vi kan bygge bygninger til milliarder av dollar, har flere penger enn vi noen gang har hatt, bedre menigheter kanskje enn noen av protestantene eller noen av de andre har. Åh, du store! Lærdom; vel, vi sender barna våre til skolen og bygger nye presteskoler som de kan gå på.”

¹⁸⁴ La meg si dere her og nå. En mann med en utdannelse uten Den Hellige Ånd, fører seg selv, hver eneste grad han får, lengre bort fra Gud. Det er riktig. Du sier: “Jeg har en universitetsgrad.” Da er du bare litt lenger bort enn du var. Deler et egg i et atom og blir forvirret over et gress-strå som de ikke vet noe om. Dere har hørt det gamle ordtaket: “Dårer tramper med store støvler, der Engler frykter å gå.” Det er riktig, lærdom, men det bringer ikke Ånden. Det bringer ikke gjerningene og Livet til Jesus Kristus.

¹⁸⁵ Problemet er det, at menigheten i dag ikke er som Samson. De er ikke villige til å betale prisen. Samson ba rett da han ba: “Herre, la meg dø med fienden.” Han visste at det kom til å koste ham noe. Han visste at det kom til å koste noe. Det kommer til å koste deg noe, det kommer til å koste meg noe; din sosiale anseelse, din plass og posisjon i denomenasjonen. “Herre, la meg dø, da. Jeg ser Din hensikt.” Han visste at det kom til å koste ham noe. Du må være rede til å dø ut for din fiende, for å komme inn i Guds velsignelser. Samson var villig til å betale prisen for å få Guds kraft over seg igjen. Han var villig til å gjøre det. Er du?

186 Er du villig til å ofre TV-programmene dine? Og, du vet, før var det like galt for oss å gå på kino. Men nå har djevelen lurert deg, ført det rett inn i huset med deg. Det er riktig. Skjønner?

187 Jeg pleide å gå ned til en gammel metodist-predikant, som pleide å synge en sang:

Vi senket barrierene, vi senket barrierene.
Vi gikk på kompromiss med synd;
Vi senket barrierene, sauene kom seg ut,
Men hvordan kom geitene inn?

Dere senket barrierene, det er alt.

188 Åh, jeg hører noen si: “Vent nå litt, broder Branham, vi har vekkelsermøter!” Ja, hva er det? Denominelle vekkelsermøter. Det er riktig. Se på moralen deres og uenighetene deres. Er det et vekkelsermøte? Er det en tid med splittelse? Er det en tid da alle kan forene seg og ha fellesskap? Hvis organisasjonen din er i det, “er det helt i orden”. Kommer lenger bort fra Ordet hele tiden, det er riktig, utnevner nye biskoper og slikt. Skjønner?

189 Samson visste at hans nåværende frafalne tilstand ikke kunne frembringe kraften til å møte tidens utfordring.

190 Menn og kvinner, mine brødre og søstre, la meg si dette. Menigheten, i sin nåværende denominelle tilstand, kan ikke frembringe kraften til å utfordre tiden, å erklære tiden. Menn og kvinner trenger Gud, ærlige hjerter. Og du kan gå fra enhetsbevegelsen og gå til tohetsbevegelsen, du kan gå fra tohetsbevegelsen og gå til treenighetsbevegelsen, og du kan gjøre alt *dette, det* eller *hint*; du bare drasser på et papir, eller—eller traver til et misjonshus, eller oppfører deg som jeg vet ikke hva, et lite barn. Det er riktig. Du oppnår det ikke på den måten. Vår frafalne styrke, den kan ikke møte utfordringen i denne tid. Denominasjonene vil ikke ta imot stadfestelsen av Ordet.

191 Når Jesus Kristus, som jeg prøvde å fortelle dere i går kveld, lovet dette i de siste dager. Han lovet at det ville være her. Og dere vet det ved Bibelen. Og i femten år fram og tilbake over landet, og de blir verre hele tiden. Det er riktig. Ser dere, de vil ikke ha det.

192 De sier: “Vel, nå, han står sammen med enhetsbevegelsen”, eller: “Han står sammen med treenighetsbevegelsen. Han gjør *dette, det* eller *hint*.” Vi står sammen med Kristus, ute i hver eneste organisasjon og prøver . . .

193 Men Gud sørger for det at de ser Det. Og de ekte troende er som den lille prostituerte i går kveld; så snart som Det lyst opp hennes vei, og Livsfrøet lå der, trodde hun Det. Det var alt, det ble tent i brann der og da. Det var tusenvis som stod der og gjorde narr av Det da, men ikke henne. Hun visste at det var Messias. Hun visste at det var løftet, at når Han kom, ville Han gjøre det.

194 Lurer på om vi bare visste det samme! Har vi blitt så knyttet til vår organisasjon, at vi ikke engang får lov til å se på Det? Lurer på om du ser på magasiner og filmer og motbydelig verdslig skitt, istedenfor å lese Bibelen din slik du burde? “Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert Ord som kommer fra Guds munn.”

195 Barna våre, guttene våre, har blitt en flokk med små Ricky og Rickettaer, dere vet at det er riktig, en masse bilveddeløp og alt mulig slikt. Og hvor finner du en pinsevenngutt? I bilen sin på gaten. Hvor finner du søster? Nede på kafeteriaen et sted og danser rock-and-roll? Hvor finner du pappa og mamma? Pappa, ute og spiller golf, eller ute et sted på den måten, og mamma ute på et eller annet symøte til en losje hun tilhører eller noe. Når det burde være et hjem samlet sammen under Den Hellige Ånds ledelse, med Bibelen tilbake igjen. Det er dit vi har kommet. Ikke for å kritisere, men bare ryste dere litt, ser dere, så dere kan forstå.

196 Hele tiden, og (åh, jeg må avslutte) filisterne la ikke merke til hva som var på ferde. Det var noe som var på ferde, fordi noe begynte å bevege seg i Samsons hjerte: “Det var en mulighet”, ser dere. Han kjente etter for å se om det fremdeles var der.

197 Noen kvinner har det vanskelig nå og forstår at de burde ha det. Men se om Hans løfte fremdeles er der, se om Han fremdeles ga . . . Bare kjenn etter og se om Han ikke er den samme i går, i dag og for evig.

198 Han følte det. Han visste at det var noe. Han løftet hodet. Han hadde ingen øyne. De la ikke merke til tårene som kom nedover fra de tomme øyehulene, der kjertlene lot tårene strømme ned. Hodet hans var løftet, leppene hans beveget seg sakte, tårene rant fra de blinde øyehulene. Han omvendte seg. Han visste at Jehova levde fremdeles. Selv om han hadde trådt feil, visste han at Han fremdeles var Gud. Tårene trillet nedover kinnene, mens han stod der. Filisterne var for fulle til å legge merke til det.

199 Om menighetsmedlemmene dine, kollegaene dine i menigheten ikke legger merke til det, bare fortsett å be. Han ønsket å se én gang til, Guds Ord manifestert foran den forblindede, fulle flokken av hedninger, vantro. Hvis det er menighetens hunger i dag å se én gang til, den gammeldags, Gud-sendte vekkelsen fra talerstolen helt ned til vaktmesteren, en gammeldags opprenskning, en gammeldags vekkelse med Guds kraft, et—et Évangelium som renser en mann fullstendig fra innsiden og ut; rett som et geværløp, gammeldags, rett fra villmarka, himmelblå, drepende, synd-drepende religion som fjerner all Hollywood fra deg, de som er interessert.

200 Der var han i bønn. Ikke en ny denominasjon nå, en ny læresetning; men en stadfestelse av Ordet. “Herre, Du var over

meg en gang, Du ga meg styrke en gang. Hvis jeg bare hadde hatt den styrken! Jeg har musklene, men de er svake.”

201 Vi har medlemmene, men de er svake. De elsker tingene i verden høyere enn tingene . . . Du sier at jeg er helt . . . Åh? Se på menighetene og finn ut. Ikke prøv å fornekt det. Handlingene dine taler høyere enn dine ord, ser dere. Åh, ja, har flere medlemmer, større muskler, men hvor er Herrens styrke? Dine store muskler kan ikke møte utfordringen i denne tiden, den bortrykkende troen som skal ta Menigheten ut av dette før dommen rammer jorden.

202 Og dommen er i ferd med å ramme. Jeg vil si som min venn Jack Moore sa; dersom Gud lar Amerika komme unna med de tingene det gjør nå, vil Han være moralsk forpliktet til å reise opp Sodoma og Gomorra og be dem om unnskyldning, for å ha brent det opp. Riktig! Dommen er det neste.

203 Gud, ta alt av verden ut av meg. Gi meg tro, Å Herre, for en Bortrykkelse. For det vil være to i en seng, og én vil bli tatt, én vil bli igjen. To vil sitte i—i bilen, og én vil bli tatt og den andre latt tilbake. Det kommer til å skje på et øyeblikk.

Du sier: “Broder Branham, når vil det skje?”

204 Dere vil kanskje kritisere dette. Hvis det er i orden å si det? [Forkynnere sier: “Kom igjen og si det, broder.”—Red.] La meg komme med en liten ting her. En dag vil dere finne det ut.

205 Dere kommer til å si der: “Åh, jeg har blitt lært at *dette, det* og *hint* vil skje før Herren kommer. Det vil bli en stor trengselsperiode, og vi vil gå igjennom den.” Skjønner? Skjønner?

206 Dere vet, en gang ble Jesus stilt et spørsmål. Han sa: “Hvorfor sier de skriftlærde at Elias må komme først?”

207 Og Jesus sa: “Jeg sier dere: Han har allerede kommet, og dere visste det ikke.”

208 En av disse dager kommer dere til å si: “Vel, jeg trodde Menigheten skulle, måtte gjøre *dette, det* og *hint*. Jeg trodde det ville bli en Bortrykkelse. Jeg trodde . . .”

209 Ser dere, det vil bli en hemmelig bortrykkelse. Hvis Han tok én her i Hot Springs, og én et annet sted, og én der nede, og én der, vil det utgjøre bokstavelig talt millioner sammen med de som kommer opp fra jorden. Og det er minst fem hundre mennesker hver dag som blir savnet i verden, og vi vet ikke engang hvor de ble av. Ser dere, Bortrykkelsen vil bestå av alle de som sover i jordens støv, som hadde det rett med Gud.

De vil si: “Vel, jeg trodde en Bortrykkelse skulle finne sted.”

“Det har allerede skjedd, og dere visste det ikke. Dere ble latt tilbake.” Skjønner?

“Vel, alt vil . . .” Ja, sir.

210 Det er et hemmelig Komme, Bortrykkelsen er det, kommer for å stjele bort. Som den boken jeg leste den gangen (hva var det), Julie og Romeo. Han kom om natten da folket sov i verdslighet, og menigheten helt i verdslighet. Og med ett kom ropet, og bort gikk de.

211 Hør, dere har hørt så mye i Christian Business Men, Full Gospel Men som sier: “Åh, du vet, Ærverdige Hellige Fader *Så-og-så!* Presbyterianerne begynner å motta Den Hellige Ånd. Lutheranerne begynner å motta Den Hellige Ånd.”

212 Dere er en sovende gjeng! Vet dere ikke? Jesus sa: “Da den sovende jomfruen kom for å kjøpe Olje, var det nettopp i det øyeblikket at Brudgommen kom, og hun gikk inn.” Husk, de fikk ikke tak i Det! Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Det stemmer.”—Red.] Som Booth-Clibborn sa: “Hmh.” Mh, hmh. De har kanskje opplevd noen følelser, men i virkeligheten fikk de Den ikke. Da de kom for å kjøpe Olje, var det for sent.

213 Og her er de nå, presbyterianerne, lutheranerne; se på Full Gospel Business Men's *Voice*, og den flokken med pinsevennbarnebarn med disse denominelle brødrene, som tror at det er noe stort. Du spør kanskje en dag: “Vel, jeg trodde *dette*.”

214 “Det har allerede skjedd, og dere visste det ikke.” La meg stoppe der, for jeg—jeg er ikke her for å forkynne lære.

215 Men, mulighetene! Ikke ta den sjansen. Dette er dagen. Dette er stunden. Det er en mulighet akkurat nå, kanskje ikke klokken fem. Det er en mulighet. “Herre, jeg vet at Du er Gud. Jeg vet Du er det. Jeg er langt borte fra Deg. Men jeg vet at disse fibre mine mine en gang sitret av Guds kraft. Jeg vet at de tingene jeg er opptatt av i dag, jeg hevder å være pinsevenn;” kvinnene, “jeg klipper håret”; mennene, “jeg gjør *dette, det* eller *hint*.”

216 Og dere menn som lar konene deres kle seg i shorts og gjøre de tingene, og så kalle deg en Guds sønn, skam deg.

217 Jeg var i en bestemt stor denominell menighet, for ikke lenge siden, til en . . . De hadde et møte, og jeg dro ut for å besøke dem. Og pastoren ba meg med ut, og han skulle presentere meg for sin kone. Hun var pianisten. Og kvinnen hadde på seg en kjole som var så tettsittende at huden nesten var på utsiden. Hun hadde på seg sminke og hadde alle slags greier i ørene sine.

218 Og jeg sa: “Broder, mener du å si at din—din kone er en troende?”

Sa: “Ja, sir.”

219 Jeg sa: “For meg ser hun ikke ut som det.” Jeg sa: “Jeg har aldri sett noe lignende i pinsens og hellighetens navn!”

220 Åh, broder, vi trenger en husrengjøring, fra talerstolen til kjelleretasjen. Og en av disse dager . . . Du sier: “Jeg er pinsevenn.” Det betyr ikke noe mer enn å være en gris, for Gud. Det har ingenting med Kristus å gjøre. Det er bare et navn. Du

må være pinsevevn i ditt hjerte, Åndens frukter. Legg merke til det. Åh, du store!

221 Han var klar over hva som ville skje hvis Gud besvarte bønnen hans.

222 Er du klar over det? Er du klar over at organisasjonene vil utestenge deg? Innser du at du akkurat nå er på vei til kirkeforbundet og ting som du går rett inn i? Innser du hva det vil koste deg? Vet du at kvinnene du spiller kort med vil kalle deg "gammeldags" og alt det der? Fordi du ikke lar barna dine kle seg i shorts, og du gjør disse tingene, vet du hva det vil koste deg? Du bør regne med det før du begynner, ser du. Du bør tenke på det. Ja. Du bør—du bør snakke med Gud om det først, før du begynner.

223 Han visste, hvis bønnen hans ble besvart; men han var klar, og han var oppriktig.

224 Om bare menigheten kan komme i den stillingen! Hvis du er klar her og nå, hvis du er oppriktig, hvis du virkelig mener alvor, hvis øynene dine er åpne for hva jeg prøver å fortelle deg på en indirekte måte! Hvis du er oppriktig, så si: "Herre, jeg bryr meg ikke om hva det er, jeg er klar. Jeg ser tegnet. Jeg vet at det er senere enn vi tror. Det er tid for å komme."

225 Så ropte Samson ut: "Herre, de har stukket ut øynene mine. Jeg vet at Du er Gud. Jeg vet at Du har kraft til å gjøre det. Jeg vet at Du kan sette meg fri fra disse lenkene. Bare én gang til, Herre, bare én gang til!"

226 Bare én gang til, Herre, bare én gang til! La det bli et vekkelsesmøte ved fjellsiden, slik det var på fjellet på den Øvre Sal. La det komme en lyd fra Himmelen som en fremfarende, mektig vind, fyller hele huset, synlig bevis på den oppstandne Kristus.

227 "Bare én gang til, Herre, bare én gang til", ropte han. Mens han ropte ut, i oppriktighet, da han stod der, og hans forblindede øyne. "Jeg vet prisen, Herre, men bare én gang til!"

228 Gud besvarer bønner. Han følte at fibrene begynte å stramme seg. Musklene hans begynte å virke. Styrken i beina begynte å komme tilbake. Han sa til den lille gutten: "Led meg bort til søylen nå."

229 "Led meg, Herre, led meg. Led meg til søylen, til Golgata. Led meg til søylen der jeg kan bli korsfestet, inntil mitt gamle, verdslige liv dør ut her, og alt jeg er. Led meg til søylen, Herre."

230 Da han begynte å føle musklene stramme seg med Guds kraft, trengte han ikke se hva som fant sted, han følte hva som fant sted. Han begynte å vri på skuldrene sine, og, da han gjorde det, falt bygningen ned. Den dagen, seiret han, han drepte flere filistere enn han hadde gjort i hele sitt liv.

²³¹ Venner, det er en mulighet at denne menigheten, i denne stillingen . . . Nå har jeg rundt tre eller fire sider med notater der, som jeg hopper over. Det er en mulighet. Det er en mulighet rett her i dette møtet. Det er en mulighet akkurat her i denne stund. Det er en mulighet, hvis vi er klare for å betale prisen, kan vi se en ny Apostlenes Gjæringer 2 finne sted.

²³² “Én gang til, Herre! Vi har rotet det til. Vi har organisert. Vi har splittet broderskapet vårt. Vi har atskilt våre fellesskap. Vi har flyttet en liten gruppe *hit* bort. Vi krangler med hverandre, og djevelen sitter bakoverlent, og kikker på at vi rakker ned på hverandre. Herre, er det mulig at alle hundre og tjue av oss én gang til kan være med samstemt sinn på ett sted? Er det mulig at det kan komme en lyd fra Himmelen, som en stormende, mektig vind? Én gang til, Herre, én gang til!”

²³³ La oss reise oss opp, og si: “Én gang til, Herre! Én gang til, Herre!”

²³⁴ Å Herre Gud, hør meg, Herre. Én gang til, Herre! Send Ånden én gang til over dette møtet, i kraft og herlighet!

Å HERRE, BARE ÉN GANG TIL NOR63-0628M
(O Lord, Just Once More)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk fredag formiddag den 28. juni 1963, i the Associated Brotherhood Of Christians Campground in Hot Springs, Arkansas, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org